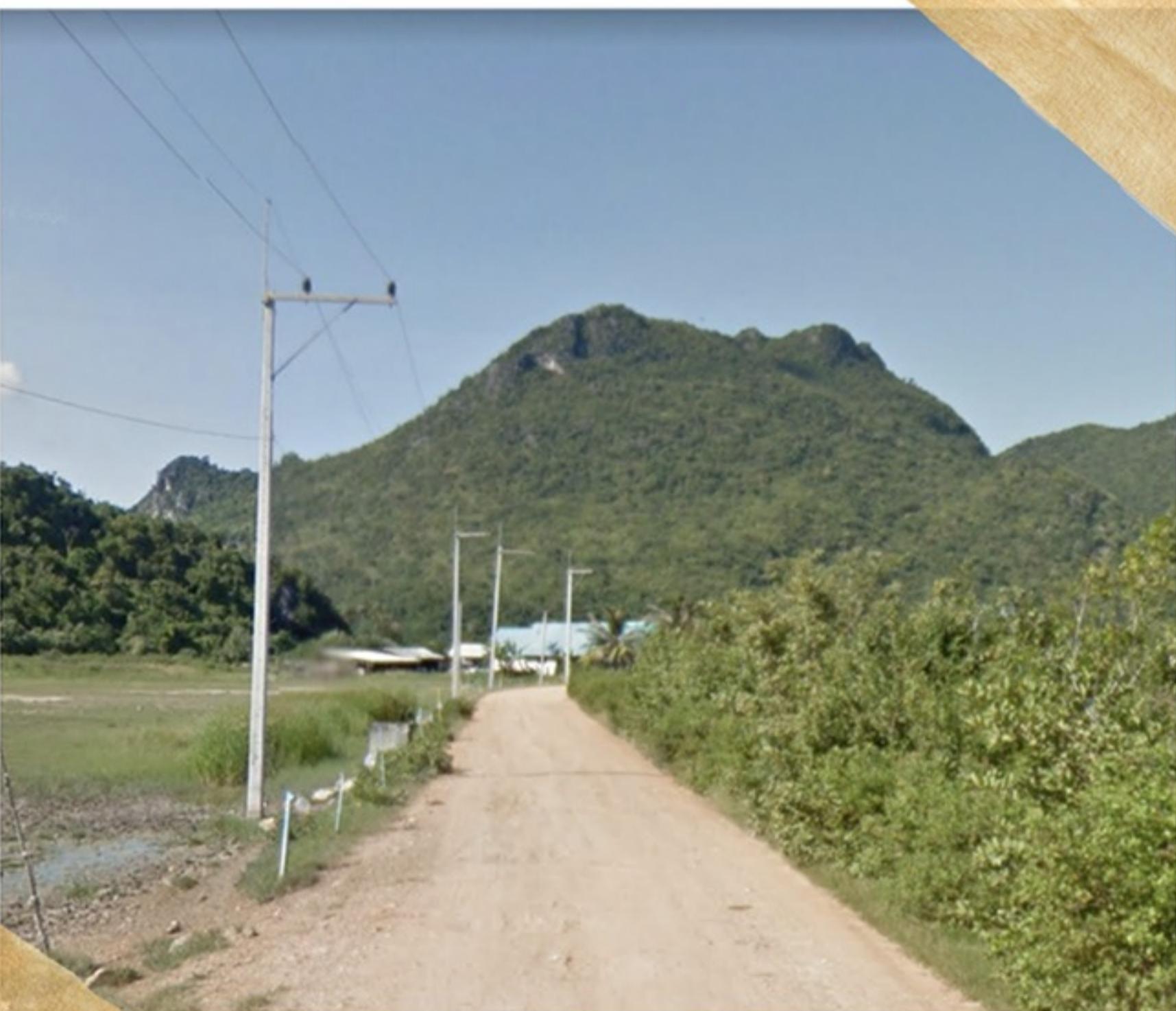


ຫຸນໄຣຄາ...ທີ່ຈຳ

จากคำบอกเล่าของเจ้าน้าที่อุทยานสามารถรอยอด
วิหารตอนเหนือของเทือกเขาสามารถรอยอดมีเขาลูกโกรด
และบันยอดเขาลูกนี้ มีพิงพาแนดใหญ่และสำตั้งอยู่บนยอด

26/05/20



ผู้นำสู่ “นุ่มไว้ใจ”
เพื่อความล่าแห่งลักษณะการบริหารดี

เพิงพาและสำ ส่องลึงนี้เป็นภูมิประเทศอันหมายแก่การหลบพักพิงอาศัย
ของมนุษย์ก่อนประวัติศาสตร์
พวกเรางึงไม่รอชาที่จะมุ่งหน้าไปยัง หุบไรคา เพื่อตามล่าหาภาพเขียนลี

A photograph showing a person in a forest setting, possibly a researcher or collector, holding a large wooden tool or object. The background shows dense tropical vegetation.



หินที่ชันและคมเพิ่มความยากลำบาก
ในการปีนป่ายให้กับนักโบราณคดีสาวหั้งสามเป็นอย่างมาก

กางเชือก



กางเชือกมาก

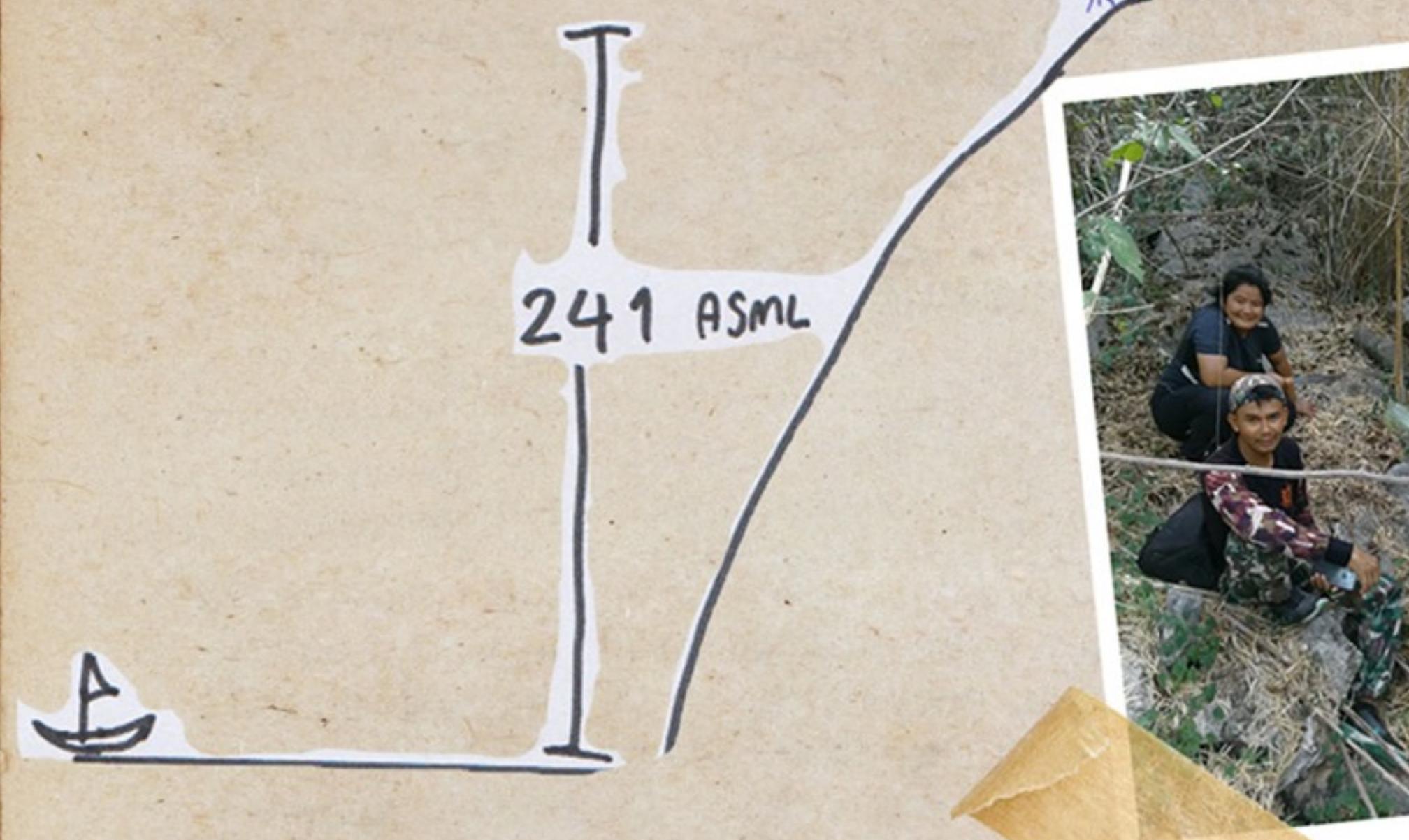


วิวระหว่างทาง

เส้นทางไปสู่เพิงพาหุบ ไร่คาเป็นทางเดินขึ้นเขาในทางลาดชันสลับกับลาดชันมาก มีพื้นที่รกรากอ่อนเพี้ยงเด็กน้อย

ให้เราโคนั่งพักชมวิวทะเลปะจุบกันบ้างประป้ายรายงาน

การปืนป้ายบนทางชันด้วยระเบ仗ในแนวคิ่ง 241 เมตร
นั้นไม่ใช่เรื่องง่ายหากกับอากาศร้อนอบอ้าวและแสงแดดจัดในช่วงใกล้เที่ยงวัน
การเดินทางขึ้นไปยังเพิงพาหุบ ไร่คาจึงยังตราตรึงในความทรงจำของผู้เขียน



มูลเลือดพา

ระหว่างทาง
มีร่องรอยของ
สัตว์ป่าให้เราเห็น
ประปราย

การค้นพบ

หลังจากที่ปืนป่าย สลับกับนั่งพักมาเกือบครึ่งค่อนวัน
ในที่สุดเรา ก็ขึ้นมาถึง "เพิงพา" ที่หมายใจไว้



คนชำนาญ
และ "พื้นยอด"
เจ้าน้ำทุกงาน
สำราญยอด



สิ่งแรกที่ทำหลังจากถอยร่างกายขึ้นมาถึงพื้นที่ราบบริเวณเพิงพา
คือสัดกระเบ้าและสิ่งของสัมภาระรุ่งรังและทิ้งตัวลงนั่งหอบโภณ
ความสนใจในการมองหาภาพเขียนลีนน์ยังคงมี
แต่หากปราศจากอุบัติเหตุแล้วจะขาดใจในตอนนั้น

ต้องขอขอบคุณ "พื้นยอด" นายปริชา ทับทิมเพชร
เจ้าน้ำที่อุทยานแห่งอุทยานสำราญยอด
ผู้นำเราไปยังทุกที่ที่มีตำนานและเพิงพา
หากปราศจากพื้นยอด การค้นพบครั้งนี้และครั้งอื่นๆอาจไม่เกิดขึ้นก็เป็นได้

“เพิงพาหุบ ไร่ค่า”

เพิงพาหุบ ไร่ค่าตั้งอยู่บนยอด เข้าหัวหมู

เป็นพายาวกว่า 20 เมตร

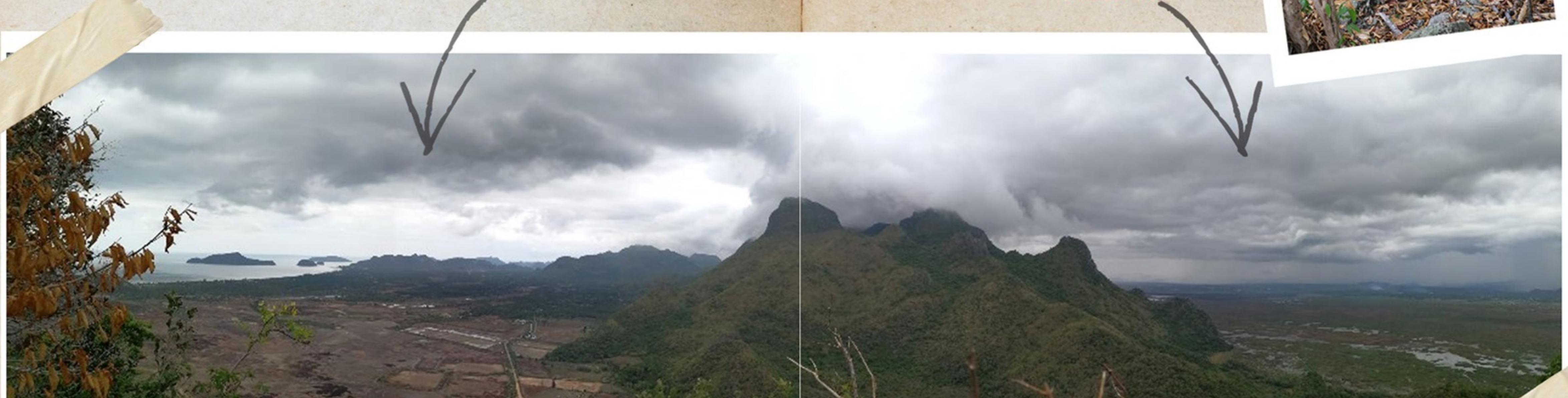
สุดทางเดินเรียบหนาผานมีสำาหรับไม่ให้ผู้มากรอย

คำ
ไกลกันยา



ฟ้างะเลสาร์อมบด

ฟ้างบบ



เนินผ่านนน้ำไปทางทิศใต้ เนื่องด้วยอุบัติเหตุของภูเขาลูกโคลิจังสามารถมองเห็นวิวได้อย่างสวยงามมาก



เพิงพาหุบ ไร่ค่า
Bird eye view

จากเพิงพาหุบ ไร่ค่าสามารถมองเห็นวิวได้เกือบ 360 องศา^{*}
จากเพิงพา หากหันไปทางซ้ายจะเป็นทะเลสา漠ร้อยยอด
และทางขวาเป็นวิวของทุกภูเขาสุดลูกหลาน ไปยังที่ออกเขา
ที่หอดอยวากหาดภาคตะวันตกของประเทศไทย
ได้ทางขวา มีอุปกรณ์ในเวลาเดียวกัน

อีกหนึ่งอุปสรรคในการสำรวจคือ "สภาพความสมบูรณ์ของภาพเขียนสี"
ท่านเจ้าหน้าที่อุทยานหลายท่านได้เคยผ่านหน้าผานนี้และอีกหลายสำ้าที่มีภาพเขียนสี
แต่ทำไมไม่เคยมีใครมีเบะแสเกี่ยวกับภาพเขียนสีนี้เลย?

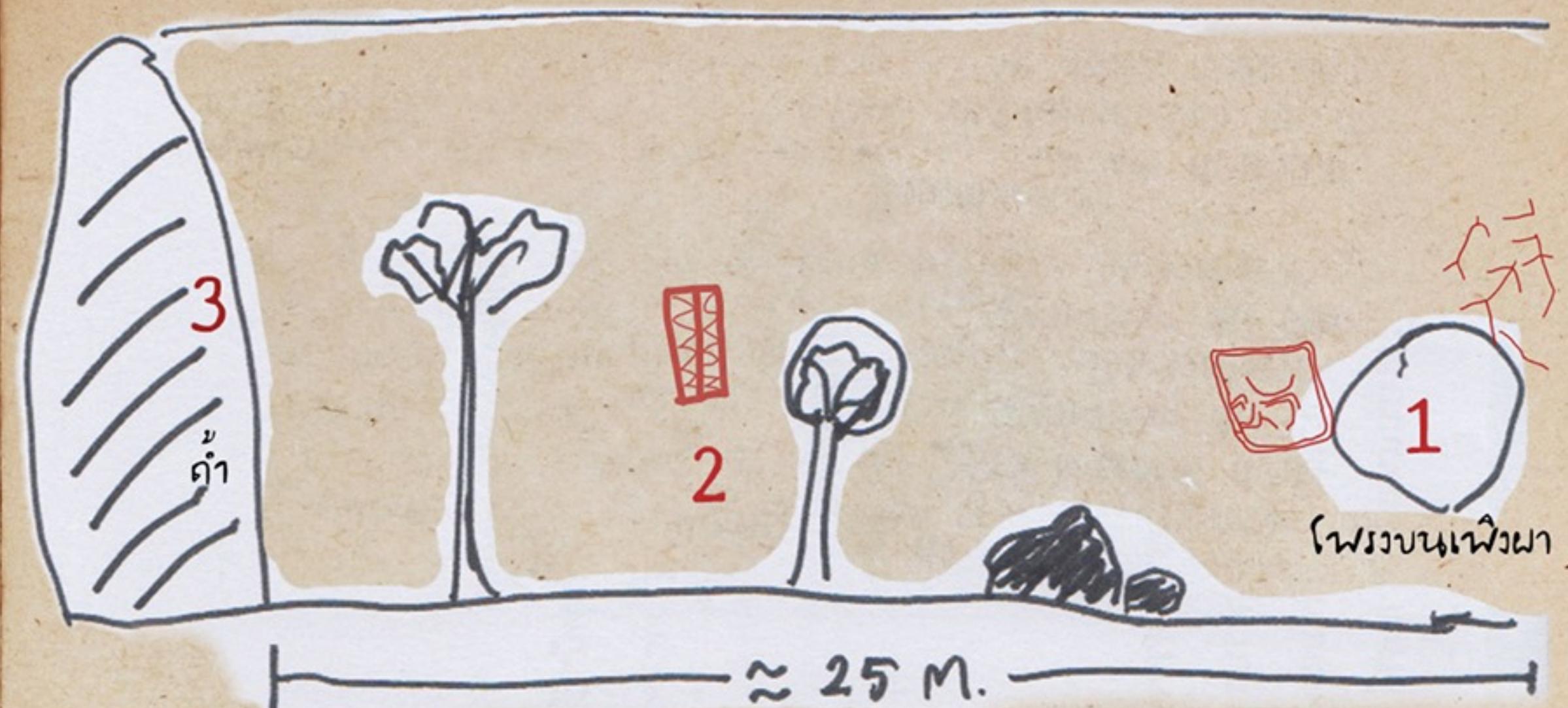
ส่วนตัวผู้เขียนเองแล้วยอมรับสารภาพว่า หากมองผ่านเพียงตาที่หุบไว้คนนี้
คงคิดว่าที่นี่คงไม่มีสิ่งที่เราตามหา ด้วยกาลเวลาที่ทำให้ภาพเขียนเลือนหาย
โคนน้ำ โคนฝน ผุน แอด อีกทั้งคราบนิ่มปูนที่หล geleือตามผนังสำ้า
จนกลบภาพเขียนสีไปเสียเกือบหมด

แต่ด้วยความช่างสังเกตของนักโบราณคดี ทำให้เราเจอกร่องรอยรูปทรงแบล็คตาบนผนัง
อาการเห็นอยู่หอบที่ผ่านมาเหมือนจะหายไปทันที รีบรุดเดินสำรวจส่วนที่เหลือ



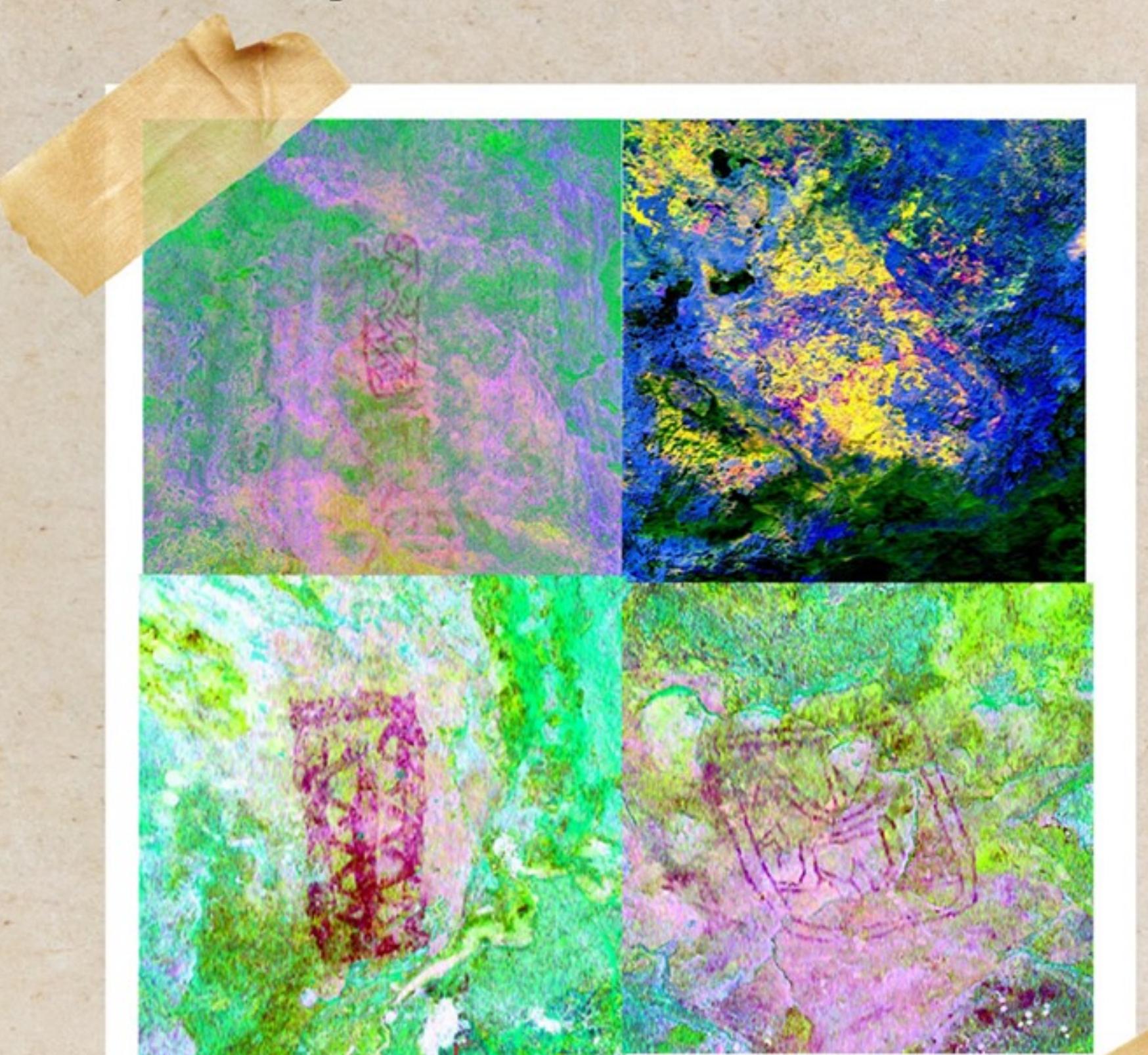
หากเพ่งสายตาจ้อง ร่องรอยรูปทรงแบล็คประหลาดนี้ เริ่มมองเห็นรูปทรงลายเส้น
ที่มีแบบแผนคล้ายกับว่าไม่ได้เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ ต้องขอขอบคุณเทคโนโลยีปัจจุบัน
ที่มีโปรแกรมที่ใช้ถ่ายภาพเขียนสีโดยเนพะ นั่นคือโปรแกรม Dstretch

หาซื้อได้ทั้งในระบบแอนดรอยด์และios วิธีการใช้งานนั้นง่ายเหมือนถ่ายเซลฟี่
เพียงแค่ถ่ายรูปบริเวณที่คาดว่ามีภาพเขียนสีจากนั้นโปรแกรมจะแปลงภาพ
ให้ลายเส้นของภาพเขียนสีนั้นเด่นชัดขึ้นมากอย่างน่าอัศจรรย์



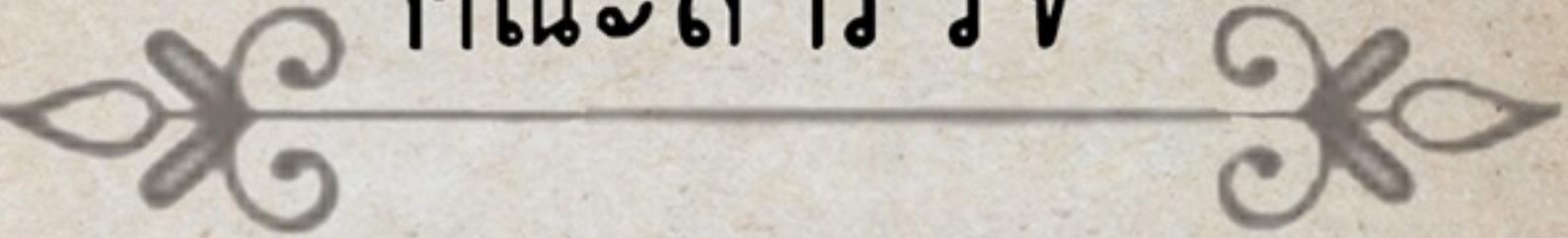
ขนาดภาพ 25 เมตร
ภาพแสดงทำทางน้ำทางเขื่อนสันนิษิตานุไปร

จากการสำรวจเบื้องต้นที่หุบไว้ค่า พบภาพเขียนสีอยู่ 3 กลุ่มคือ^{*}
ตำแหน่งแรก ตั้งอยู่บนโครงหินอ่อนที่อยู่บนเพิงผา นับได้ 3 ภาพ
ตำแหน่งที่สอง เป็นภาพสัญลักษณ์ตั้งอยู่โคลงบริเวณหน้าผา
และตำแหน่งสุดท้ายพบรอยู่ในสำ้า เป็นภาพคล้ายภาพลัศฐานะความเดา



ภาพเขื่อนสันนิษิตานุการเปลี่ยนไปรแบบ Dstretch

คณะสำรวจ



ผู้บอฯ เจ้าหน้าที่อุทุกงาน
รู้จักกันในนาม
บอฯ ร้อยกาง

"ก้อฯ.

ผู้ช่วยนักโบราณคดีประจำโครงการ



ผู้บ

นักโบราณคดีประจำสำนักศิลปากรที่ ๗ ราชบุรี
หัวหน้าโครงการ

"เจ้ม"

ผู้ช่วยนักโบราณคดี ประจำโครงการ
ผู้เขียน